

GLASILO IN LASTNINA SLOVENSKE SVOBODOMIS-
SELNE PODPORNE ZVEZE.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasom: 40c palec za posameznike; 35 palec za društva

Naročnina za člane 78c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.00

PROGRESS
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENE PROGRES-
SIVE BENEFIT SOCIETY

Owned and Published by the Slovene Progressive Benefit Society

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$78 per year — nonmembers \$1.50
foreign countries \$2.00

Advertising rates: 40c net for individuals; 35c net for societies

Naslov uredništva in upravnništva:

6231 ST. CLAIR AVENUE
Telephone: Henderson 5811

CLEVELAND, O.

NAPREDEK

VOL. II.

104

NUMBER 74

Entered as Second Class Matter August 5th, 1936, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of August 24, 1912.

SREČNO NOVO LETO!

ENO leto je zopet za nami. Če je bilo kratko ali dolgo, je odvisno od skušenj posameznika, Onemu, ki mu je teklo srečno in mu prineslo zadovoljstvo, je bilo kratko, dolgo pa je bilo za one, katerim je usoda pokazala neprijazno lice.

In vendar, kateri izmed nas ni srečen in vesel, da je dočkal njegovega zatona? Vprašanje, ki ne potrebuje odgovora.

Najsilnejši in najgloblji instinkt vsakega živega bitja je, da hoče živeti. Saj dokler je življenje, je upanje. Redek je človek, pa bili njegovi pretekli dnevi še tako mračni, v čigar srcu bi ne tlela iskra upanja, da mu prihodnost prinese lepših in jasnejših dni. Cilji in stremiljenja naših upov se s tekom let spreminjajo; drugačna pričakovanja tle v srcu mladeniča in mladenke kot v srcu zrelega moža in zrele žene, in drugačne so zopet nade starca in starke, ampak nikogar ni, v čigar prsih bi popolnoma ugasnil plamen življenjske radosti, ki bi ne pričakoval, da mu življenje odkrije še katero nikoli prej razkrito lepo skrivnost.

In prav je tako. Drugače biti ne more in ne sme. Kadar človek neha upati, je mrtev za svet in svet je mrtev za njega; ob živem telesu postane mrtvec. Torej upajmo!

Čas — preprosta beseda! Kolikokrat jo rabimo, izgovarjamo in pišemo, ampak človeški razum je prešibak, da bi zapopadel njeno bistvo.

Naš največji dobitnik in naš največji sovražnik. vse obenem. Naše edino in največje premoženje, obenem pa tudi naš najkrutejši in najneizprosnejši upnik in sodnik.

Le pomislimo! Vse, kar imamo, kar smo užili dobrega, občutili lepega, nam je dal — čas. Vse, kar smo zamudili, kar je propadlo in utonilo v brezdnosti večnosti, nam je vzel — čas. Čas, naš veliki dobitnik in naš veliki sovražnik, diktator brez srca in milosti.

Tik-tak — za nami je trenotek . . . minuta . . . ura . . . leto . . . življenje. Nič ne vprašuje, nič ne ukazuje ta dobrotorni tiran, ampak spremlja nas vedno in povsod od trenutka, ko nas je mati povila pa do poslednjega zdihljaja in piše v knjigo našega življenja.

In kako vesten, natančen kroničar je! Vse vidi, vse sliši, ničesar ne zgreši, pa bilo dobro ali slabo, lepo ali grdo, povzdigujoče ali ponižujoče. Vsak utrip srca, vsaka misel, vsaka solza, vsak vzdih, vsako veselje, vsako žalost, vsak up, vsak obup, vse, popolnoma vse je podrejeno sodbi in obsodbi časa.

Tik-tak — trenotek je za nami . . . Ako se je v njem porodila blaga misel, bo plačal čas; ako je bila misel zla, bo maščeval čas: Vse plača strogo po zasluženju, pa bilo lepo ali grdo, dobro ali slabo. Nihče ne uteče njegovi sodbi in obsodbi. Ne vpraša, ali si bogat ali reven, ali si se rodil v koči ali palači, za vse ima enako mero.

Strog sodnik, ampak pravičen . . .

Imejmo to v mislih sedaj, ko se bliža ura, v kateri se bo leto 1937 za vselej poslovilo od nas in se pogreznilo v morju večnosti. Premislimo, kako smo uporabili čas, ki nam ga je usoda odmerila, prevdarimo, če morda nismo bili preveč popustljivi napram samim sebi, in sklenimo, da si bomo v prihodnosti pošteno prizadevali popraviti, kar smo v preteklosti zagrešili.

Pomnimo: Ni smrtnika, pa naj stoji še tako visoko, ki bi ne mogel pasti, pa tudi ni take globočine, da bi se človek ne mogel dvigniti iz nje, ako pokliče na pomoč svojo najglobljo notranjo silo . . .

Dokler je življenje, je upanje . . .

Usoda nam je naklonila življenje, ta najdragocenejši in največji dar. Stopajmo torej življenju naproti z upanjem in trdnostjo v srcu. Stavimo vselej in povsod svojo dolžnost, kakor jo razumemo in čutimo in prepričani nismo biti, da nam Novo leto prinese srečo in zadovoljstvo, kakršnega more biti deležen tisti, ki sta mu vodnika pošteno sree in zdrav razum. Potem bomo dobri očetje in matere, dobri sinovi in hčere, dobri člani svoje organizacije in svojega naroda in dobri člani človeške družbe.

V tem duhu vam kličemo Srečno Novo leto!

Tedenski pomenki

A. ZAITZ

Najbrže nisem sam, katere mu se niso izpolnile vse želje v minulemu letu. Tiste običajne fraze, katere rabimo ob nastopu Novega leta so sicer vse lepe, lažemo pa se samim sebi, ako pričakujemo, da se bo vse tako izpolnilo kakor želimo. Jaz sem v minulemu letu najbolj razočaran nad političnimi dogodki, kateri so se razvili v napačno smer oziroma povsem drugače kot sem želel. Lansko leto sem na primer želel in pričakoval, da se bo našel kdo, kateri bo stopil na prste Mussoliniju ali Hitlerju. Mislim sem si, da oni hrvaški izraz kaj pomeni: Sva-ka sila do vremena — da bo res enkrat ta sila prišla do vremena. Nič tega ni bilo, tisti, kateri se je lansko leto trkal na prsa ter klical na korajžo, se tu di še letos. Drugi pa protestirajo in se umikajo. V fantovskih letih smo s takimi gobe-zači hitro obračunali; ko je bilo le preveč smo ga prepodili, pa če je bil še tak hrust. Mussolini in Hitler vsaj do sedaj še nista našla enega, kateri bi rekel: Du tukaj in nič več. Za-čo se še vedno lahko trkata na prsa in svobodno izzivata druge. Kako daleč bo vse to šlo, ne vem, povem pa vam, da se i politiko, kakršno igrajo demokratske države in tista spu-šana liga narodov prav nič ne strinjam. Nešteto krat sem že omenil, da sem proti vsaki vojni, ampak kadar se pojavi na svetu zverina, kakor sta zgor-nja dva, bi prijel za puško, če-prav bi bil v bergljah. Meni se zdi, da je njima potreben tisti slavni ruski pomlajevalec Vo-ronov. Normalna ta dva člove-ka ne moreta biti; če bi bila bi se stresla v grozi, s katero vla-дата in se norčujeta iz člove-kega življenja. Hitler se sicer poslužuje cepljenja samo nad u- bogimi delavci, a rabil bi bil biti cepljen sam, kajti nekaj je mora biti narobe z njim in Ducejem. Normalen človek ne bi bil v stanu početi kaj takega ker se naslanjati ob mukah ubo-ge delavske pare na bojiščih, kakor se to godi v Španiji in na Kitajskem. Mraz me streša, ko

pomislim na vsa ta grozodej-stva, in če bi moje želje kaj po- magale, potem bi želel, da se tako krvavo, tako grozno leto kakor je bilo za nekatere deže- le v Evropi in drugod, več ne povrne.

Bolj svetla stran pa je bila v minulemu letu v našem društ-venem življenju. Takoj ob no- vem letu, ko smo se enkrat iz- kopali iz starih certifikatov, je zavelo življenje pri naših druš- tvih. Vesela poročila so prihaj- jala v urad vsaj iz nekaterih nasebin, kjer so po dolgem ča- su pričeli malo redneje delati. Oživele so razne društvene pri- reditve, izmed katerih nekatere glavne navedem.

Prvo angleško poslujoče društvo "Trail Blazers" je ob pričetku februarja slavilo svo- jega desetletnico. Za njim je sle- dilo drugo angleško poslujoče društvo "Spartans" v Clevelan- du. Pozneje v juniju pa je obis- koval in vzbujal našo mladino in Vrtee br. Mike Vrhovnik. V jeseni smo imeli našo Olimpija- do v Clevelandu in koj za njo so se pričele oglaševati naše božičnice. Ne moremo se prito- ževati, da v naši Zvezi ni bilo življenja v minulemu letu. V ma- lokaterem letu poprej je v na- ši Zvezi bilo tako živo kakor v minulemu. Tudi na zaključek le- ta smo se dobro pripravili. (Ni- so še gotova poročila o uspehu kampanje Kolesa napredka, a že sedaj vem, da ste mnogi sto- rili več kakor ste kedaj prej ter bomo na izid kampanje lahko ponosni. Naj tudi v bodočem le- tu preveva duh bratstva med nami, tudi po zaključeni kam- panji ostanite na svojih mestih ter delujte z isto vnemo za or- ganizacijo kakor ste v minulemu. S pričetkom novega leta bomo obrnil nov list knjige življenja naše Zveze. Trideseto leto naše Zveze nam prinaša vrsto pro- slav naših najstarejših društev ter Zveze same. Kakor v minu- lem, tako bomo tudi v novem letu storili vse, kar je v naši moči za rast in napredek orga- nizacije.

Veselo in srečno Novo leto!

Sem in tja

William Candon

Vsem glavnim odbornikom in celokupnemu članstvu SSPZ želim srečno, veselo in zado- voljno novo leto 1938!

V bojih in trudu za obstoj našega življenja smo dokonča- li staro leto. Mnogi so se v tej loži ločili za vedno od zemelj- skega trpljenja in se pogreznil v mirno spanje — ni jih več. Tu pa tam se jih morda še kdo spomni, morebiti žena ali otro- ci moža, prijatelj prijatelja itd., v večini slučajev pa je mrtev za vedno in od vseh, posebno v na- ših delavskih vrstah. Kdo se bo spomnil sužnja, kateri je garal, trdil se v potu svojega obra- za, da je preživel sebe in svojo družino? Onega, ki je delal v ja- mah, delal v tovarnah, delal v revarnih topilnicah? Dan na- dan mu je tekel znoj s čela, mi- silil je, da se trudi za svoje naj- ljubše, v resnici pa je garal in izpostavljal svoje življenje sa- mo za debelušne kapitaliste, ki so iz njegavega truda črpali ogromne dobičke. Tako je bilo v preteklosti in bo še toliko ča- sa, dokler se ne bo delavec za- vedel svojih pravic. Ogromna masa trpinov se ne zaveda, da bi lahko boljši kruh jedli kot ga, toda premnogo jih je še, ki se zadovoljujejo z bičem, kate- rega drži gospod kapitalist. Kdaj bo prišlo Novo leto, ko bomo rekli: Prosti smo verig, katere so nas držale vklepane tiscetletja? Kdaj bo prišel čas, to bomo rekli: Danes mo prosti in vsi enaki bratje in sestre kot

smo v naših podpornih organi- zacijah. Tu smo deležni vsi e- nakih pravic, naj bo bogat ali reven, vsak dobi svoje. Zatorej priporočam vsem Slovincem, naj ne pozabijo svojih sloven- skih podpornih organizacij, ka- tere naj bodo prve, kadar ra- bijo tozadevne zaščite.

Vprašam, Ali smo storili svojo dolžnost v času kampa- nje za Slovensko Svobodomisel- no Podporno Zvezo? Ali smo nagovorili svoje najbližje, svo- je prijatelje in znance, da so pristopili k naši dobri organi- zaciji, ki je že tolikim prisko- čila na pomoč v stiskah in be- di? Verujem, da veliko jih je bilo na delu, a mnogo jih je pa spalo spanje pravičnega. Ali je tako prav? Nikakor ne. Zakaj ne bi v času kampanje vsi sto- pili na delo za večjo in boljše Zvezo? S tem ne bi le pospešili rast organizacije, povečali bi tudi moč napredne sile v boju za boljše bodočnost in svobodo delavstva.

Prvo darilo in priznanje

Na božični večer sem kram- ljal doma z družino, potem pa začel čitati povest "Železna re- ka", katero je izdala Prosvetna matica. Kar pozvomi nekdo pri vratih. Hčerka stopi k vratom in odpre in v sobo stopita dve zali in življenja polni mladenki od društva "Spartans", št. 198 SSPZ. To sta bili Ančka Ope- kova in Tončka Žagarjeva.

"Dober večer and Merry Christmas to all!" Ančka pravi

dalje: "Mr. Candon, Miklavž se je tudi pri nas ustavil z malim darilom."

Malo se mi je čudno zdelo, kaj bi moglo to biti. Misel mi je silila v glavo: Spet bi rad nekdo Ribničana potegnil . . . Vzajem mal zavitek, ki mi ga proži, se lepo zahvalim in polo- žim na mizo. Mislim sem si pa svoje. Dekletoma se je očivid- no mudilo in sta se torej hitro poslovili. Ko sta odšli, potip- ljem zavitek in takoj začutim, da ni lesena roba notri, ampak nekaj bolj volnega, a vseeno ne odprem, temveč zavoj zopet po- ložim nazaj na mizo. Starejša hčerka Vera, ki je vedela za sklep Spartancev, pa vzame za- vitek in odpre. Glej ga spaka! Bila je lepa usnjata denarnica z mojimi začetnimi črkami, po- leg tega pa še usnjat sešitek za ključe. Presenečen sem bil nad darilom, ki mi ga je dala mladi- na v trajen spomin, da mi je kar sapo zaprlo in misel mi je šinila v glavo: Vendar enkrat

eno priznanje za delo in trud na društvenem polju.

Hvala vam, mladi bratje in sestre. Nisem pričakoval od vas nikakega daru, kajti bil sem vam drage volje na razpolago, kadar ste me vprašali za svet ali delo in obljubljam vam, da bom tudi v naprej, dokler ne o- peham. Začel sem z vami, ho- dil sem od hiše do hiše, da sem spravil toliko članov skupaj, da je bilo mogoče ustanoviti prvo angleško poslujoče društvo "Spartans". Zato sem ponosen na vas, bratje in sestre, sinovi in hčere in želim ostati do kon- ca svojih dni z vami. Tisočkrat vam hvala vsem vsem skupaj za izkazan opriznanje. Slišal sem, da sta tudi moja dva to- variša dobila priznanje od vas, zatorej sem prepričan, da osta- nemo še nadalje vaši "trije mušketirji". Smem reči, da smo pripravljani biti vam v pomoč, kadar koli je boste potrebova- li. H koncu vam želim vsem skupaj srečno in zadovoljno no- vo leto 1938!

DOPISI IN POROČILA ČLANSTVA

ZAPISNIK PENNSYLVAN- SKE FEDERACIJE SSPZ

Predsednik otvori sejo s po- zdravnim govorom in poziva za- stopnike, da naj bodo stvarni in kratki, želeč, da bi skončali pred tretjo uro, ker ob tem ča- su se prične igra.

Čita se imena odbornikov, ki so razen podpredsednika in za- pisnikarja vsi navzoči. Čita se zapisnik prejšnje seje, ki je z malim popravkom sprejet. Od- bor poroča o delovanju v pre- tečenem letu in priporoča, da bi se članstvo bolj zanimalo za društvene, federacijske in pri- redbe SSPZ v občeh.

Poročila po zastopnikih so različna, večina zastopnikov pa je poročala o napredku v član- stvu.

Priporočano, da se obhaja in proslavi 30-letni oobstj SSPZ s priredbo. Sklenjeno, da se proslava vrši 4. julija 1938.

Na vabilo št. 2, da naj se pri- družimo njihovega društva, ki bode proslavilo 30-letnico ob- stoja prihodnje leto., se sklene, da se vabilo sprejme, oziroma odobri skupno proslavo.

Na priporočilo, da naj naša Federacija pozove sosednje federacije za skupno prireditev v pomoč brambovcem demokraci- je v Španiji, se sklene, da ako bodo pozvane federacije pri vo- lji kooperirati, mi smo.

Z ozirom na kritiko točke 330, stran 114 v pravilih, ki o- mejuje oziroma razpolovi izpla- čitev smrtnine za članom, ki je prestopil iz mladinskega v odrasli oddelek, se da nalogo fede- racijskemu tajniku, da o tej točki sproži razpravo v glasilu.

Prihodnja federacijska seja se bo vršila v Coverdale, Pa.

Odber za prihodnje leto: Predsednik Jurij Previc, pod- predsednik Helen Dermota, taj- nik Louis Karish, blagajnik Kastelec, zapisnikar Dolinar, nadzorni odbor Previc ml., Rom- šek in Stern.

Federacijska pravila ostane- jo kot so in se jih da v objavo v glasilu.

Joe Dolinar, zapisnikar.

SEJA FEDERACIJE SSPZ V KANSASU

Yale, Kans. — Tem potom se naznanja, da se bo seja Kan- saska federacije SSPZ vršila prvo nedeljo v januarju, to je 3. januarja 1937 v društveni dvorani točno ob 2. uri popol- dne. Prihodnja seja je glavna, na kateri bodo volitve novega federacijskega odbora za leto 1938 in ukrepati bo treba tudi o drugih važnih zadevah, tika- jočih se društva Kansaške federacije. Dolžnost slehernega člana je, vdeležiti se te seje.

Joe Bratkovich, št. 14.

DRUŠTVO ŠT. 220

Detroit, Mich. — Društvo je na redni seji, ki se je vršila dne

Pa brez zamere . . .

Naslov moje kolone je danes še prav posebno na mestu, ker preteklo je že več tednov, od- kar smo bili zadnjič skupaj, za- to že oliko zahteva, da se člo- vek opraviči. Če ste kolono po- grešali ali ne, je vaša stvar, priznati pa moram, da upam, da ste jo, kajti sem človek iz mesa in krvi in kot tak obte- žen z vsemi slabostmi, katere se mesu in krvi pripisuje in jih brez dvoma tudi imata. Torej brez zamere in upam, da se bo- mo odslej naprej, ko je sezon- ska ploha v obliki naznanil in vabil ter groženj in rotnj, da naj cenjeni bratje in sestre ven- dar za božjo voljo vsaj enkrat na leto opravijo svojo dožnost in se spovejo svojih gre . . .

pardon! — pridejo na sejo svo- jega društva — zdaj, ko je to- rej ta sezonska ploha minila in je srečno za nami, upam, da se bomo večkrat videli in sem pa tja tudi katero uganili.

Božični prazniki so tudi za nami, in dobro je, da so. Sploh, jaz ne razumem ljudi, ki nekaj kavkajo, da božič bi moral biti vsak dan v letu in da bi ljudje morali biti zmerom dobre volje. Bogme, nekateri ljudje res ne vedo, kaj čekajo! Kakor da ni dovolj, da se človek do vratu in še malo čez zapufa, če hoče za- dostiti božiču, ki traja le en dan na vsakih 365 dni, kot obi- čaj in familija zahtevata! Ne, zame je en dan božiča na leto dovolj, kajti tudi dobra volja ima svoje meje, ako je žep sulj in se v denarici pajčevine de- lajo: Če kdo protestira, svobod- no mu, ampak jaz ga ne bom slišal, razen če bo svojemu pro- testu blagohotno priložil cajno cekinov. Ali pa vsaj primeren ček, glaseč se na ime kake do- rostojee banke in to s takim podpisom, do katerega gospod- je na banki gojijo prvo izmed treh krščanskih čednosti, ki se ji pravi vera, v katerem sluča- ju sem pripravljen ostali dve krščanski čednosti — upanje in ljubezen — dragevolje sam pre- skrbeti in re do v strogo kronolo- gičnem inu. To se pravzi, upal bom, kadar ček dobim, ljubil pa bom — najbolj seveda tistega, ki mi ga pošlje — kadar bo banka ček izplačala. V takem slučaju bi bil celo pripravljen garantirati, da bom dobre vo- lje, in to tem bolj, čim večji bi bil ček. Če bi se recimo glasil za en milijon, mislim, da bi mo- jala dobra volja že precej časa trajala.

Sem pač praktičen človek in bojim se, da se ne bom poboljšal, deklor bodo v stvarnih za- htevali plačilo za štvari, ki jih neobhodno potrebujem, če no- čem, da se moja neumrjoča du- ša naveliča bivanja v mojem umrjočem telesu in odrči v večna lovišča.

Božične praznike smo torej prestali, pred nami pa je še Novo leto. To pomeni med dru- gim, da bodo šli stari koledarji v koš, novi pa na stene. Pomni- ti tudi, da smo zopet za cno le- to starejši, nikakor pa ne, da smo tudi za toliko bolj pamet- ni, ker drugače ne bi leto za le- tom ponavljali enih in istih fraz in drug drugega. vlekli s posladdkanimi voščili, temveč raje bi kaj naredili, da bi naše življenje ne bilo vedno tako pasje.

Vendar za obupati ni. Kaj še. Saj je naša zemlja komaj dve do tri milijarde let stara, je ta- korekoč še emerav otrok med drugimi planeti v vesoljstvu, in ima torej še veliko bodočnost pred seboj.

Veselo Novo leto!

Frank Režišnik, tajnik.

DRUŠTVO ŠT. 18

Girard, O. — Sklep letne seje društva se glasi, da se denar, ki je bil vrnjen članom mladinskega oddelka iz glavnega ura- da, porabi za plačitev asesmen- ta mladinskemu oddelku za mesec december 1937 in janu- ar 1938.

Društvene seje v prihodnjem letu se bodo vršile vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri po- polodne in Nagodetovem pro- storu.

John Rovam, tajnik.

ČLANI DRUŠTVA ŠT. 100, POZOR!

Chicago, Ill. — Članom in članicam društva št. 100 sporo- čam, da se naša prihodnja se- ja, vršeeča se 8. januarja 1938 ob 7. uri zvečer, ne bo vršila v starih prostorih, temveč v Stančikovi dvorani, 205 E. 115 St. To je v veljavi samo za to sejo, ostale mesečne seje se bo- de vršile pa v starih prostorih, oziroma v Palmer Park Field Hcuse.

Seja se bo vršila točno ob 7. uri in po seji bo pa prosta za- bava za člane in njih družine. Zato ste vsi člani uljudno vab- ljeni, da se vdeležite te seje in se z nami zabavate. Člani, ki so zaposleni na ta dan, pa se vdeležite po delu, saj bomo ime- li dosti časa za zabavo do rane- ga jutra.

Člani, ne pozabite, da se Kolo napredka preneha vrteti v par- dneh. Potrudite se torej in po- magajte, da se Kolo še malo bolj obrne za napredek, zviša- nje članov in v korist Zveze. Članom in članicam tega društva in te Zveze želim srečo- no in veselo Novo leto, da bi v prihodnjem letu bolj napredo- vali vsi člani, vsa društva in Zveza. — Še enkrat: Ne poza- bite, člani in članice, na prihod- njo sejo, ki se bo vršila v Stan- čikovi dvorani dne 8. januarja, potem pa prosta zabava!

S sestrskim pozdravom,
Jennie Andolsek, tajnica.

DRUŠTVO ŠT. 2

Claridge, Pa. — Naj še neko- liko poročam v našem glasilu iz (Dalje na 3. str.)

Slovenska Svobodomiselna Podporna Zveza

USTANOVLJENA 1908

INKORPORIRANA 1909

GLAVNI URAD: 245-47 WEST 103rd STREET, CHICAGO, ILL.
Telefon: PULLMAN 9665

UPRAVNI ODBOR:

JOHN KVARTICH, predsednik, 411 Station Street, Bridgeville, Pa.
RUDOLPH LISCH, podpredsednik, 1393 E. 47th St., Cleveland, O.
WILLIAM RUS, tajnik, 245-47 West 103rd Street, Chicago, Ill.
ANTON ZAITZ, pomožni tajnik, 245-47 West 103rd Street, Chicago, Ill.MIRKO KUHEL, blagajnik, 245-47 West 103rd Street, Chicago, Ill.
MICHAEL VRHOVNIK, direktor angleško poslujočih in mladinskih društev, 245-47 West 103rd Street, Chicago, Ill.

NADZORNI ODBOR:

WILLIAM CANDON, predsednik, 1058 E. 72nd St., Cleveland, O.
JOSEPH H. GRILLS, Box 69, Moon Run, Pa.
JOHN MARN, 618 W. Pierce St., Milwaukee, Wis.

POROTNI ODBOR:

FRANK PUCEL, predsednik, 1792 Delavan Road, Cleveland, Ohio
FRANK MEDVED, Box 40, Yukon, Pa.
VINCENT PUGEL, 1409 South 56th St., West Allis, Wis.

UREDNIK-UPRAVNIK GLASILA:

VATRO J. GRILL, 6231 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

GLAVNI ZDRAVNIK:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.

V DEŽELI OLJA, BOMBAŽA IN KRAV...

MIRKO G. KUHEL

Čital sem jutranji časopis in se opazil neslišno pričel vlak premikati. V par trenutkih je zdrsil iz dolge, v soparo zavite lope Union kolodvora, preko brezštevilnih tračnic, mostov in viaduktov je prevozil zapadni del Chicaga in z vedno večjo naglico jo obiral poznano mu železno cesto proti jugu. Teh pojavov sem bil že navajen, kadarkoli sem se peljal z železnico iz mesta, vsled tega mi ni bilo mar ponovno si ogledovati mrtvo sliko, ki jo riše narava meseca decembra — zanemarjena dvorišča, skladišča, fabrike, zarjavele skeletone zavržene mašinerije, vse krito s tanko odejo od saaj posivelega snega. — Čital sem časopis in se poglobil v zanimive novice, ki so se dogodile po vesoljnem svetu le nekaj ur prej. Vojsna na Kitajskem, vojna v Španiji! Kdaj jo konec ene ali druge? Posebno zasédanje kongresa in kaj bo vlada skušala napraviti? Kot ponavadi! Suhoparnost! Vreme? Da, topolmer je kazal komaj 24 stopinj nad ničlo, ko sem zapustil hišo in malo družinico. North Worth, Texas, 47 stopinj. No ja, to bo bolj! Tam bom jutri dopelne. El Paso in 76 stopinj toplote je nekaj, kar še nisem počutil meseca decembra kjerkoli, razen doma v toplo zakurjeni sobi. Odložil sem časopis, ugasnil po dogorelo cigareto in se udobno zleknil v baržunasti naslanjač. Misli so mi poletale nazaj deset, dvajset, petindvajset let. Kdaj sem prvič čul o tej deželi — Texas?

Tudi takrat je bila zima. Krojaška delavnica mojega očeta je bila zaposlena do meje. Dva ali trije pomočniki, isto število vajencev, mojster sam — le-ti so, poleg odjemalcev in rednih obiskovalcev, napolnili ne preveliko sobo do zadnjega kota. Stari bradati Škavič je ponavadi naslanjal pokrito glavo ob steno, ležeč v kotu s prekrižanimi koleno, in žvečil, žvečil kot za stavo. Kosaki, Santlji in drugi, razvrščeni, kjer ne bi bili napoti. Mati je čitala roman na glas. Razen njenega glasu, šumenja blaga na kolennih pridnih krojačev, in sem in tja drdranja šivalnega stroja, ni bilo čuti niti trohice življenja. Otroci smo spali v sosednji sobi. Spali? Ako bi, ne bi moglo omenjal tega dogodka. Vsaj jaz nisem mogel spati, zlasti ne, ko sem se pričel zanimati za vsebino romana, ki se ga je tedaj čitalo. Velikanske planote, ogromni pašniki, črede govede, krдела divjih konj, kravji pastirji, Indijanci, Mehikanci, Skalnoto gorovje, Rio Grande! Beračeve skrivnosti! To je bil roman tedaj, da ga je bilo treba iskati. Mar niso bili vsi glavni junaki sami pristni

Slovinci? Doktor Strnad, krmar Krek, slikoviti Ribnero, Slavko, mali Andre! In mar ni celo Kanadčan Kljunač govoril pristno slovensčino z Indijance-ma Medvedovo Srce in Bivolovo Celo? In mar se niso ti "velejunaki" borili tudi za našega slavnega cesarja in njegovega brata Maksimilijana v Mehiki? Drhtel sem v strahu, ko sem skozi zaprta vrata čul o zlobnih nakanah, ki so si jih izmislili roparski Mehikanci v zvezi s še zlobnejšimi Španci, da ugonobijo naše kranjske junake. Toda pravica je končno zmagala, kot zmaga vedno v vseh pustolovskih romanah. — Kasneje, ko mi je ljudska šola dala dovolj podlage za čitanje, bi skoraj snedel od konca do kraja besedilo dotičnega romana, ki sem ga zvezek za zvezkom skrivoma ponesel v svoj brlog v mrvi nad hlevom. Najmanj stokrat sem prisegel, da ko malo dorastem, postanem prirejski lovec in posekam v slavi in dejanju vse junake tega romana. Ko je nekoč teta Poldka posnela la kos kože iz mojega stegna z vilami, ne vedoč, da se bodoči junak kranjske dežele skriva baš tam, kamor so posegle vile po mrvo, mi je prvokrat prišlo na misel, kakšne bi bile šele bolečine, ako bi prišel Indijancem v oblast, in bi mi začeli posnemati skalp z glave. Zadržal sem se junaško (iz strahu, da ne pride moja krvina na dan) in nikomur nisem razodel skrajne nevarnosti, v kateri sem se nahajal. Na misel mi je sedaj prišlo, da sem mnogokrat premišljal, zakaj je oče imenoval našo psico — Silva. Najbrže je hotel počastiti herojino z istim imenom v omenjenem romanu in ohraniti spomin njenega imena potom domačega pasjega plemena. O, slava, kje so tvoje meje?

Pot me je torej nesla v kraje, kjer sem v deških letih tako hrepenel igrati vlogo prirejskega loveca, branilca nedolžnih žrtev in živeti prosto življenje v pustolovščini. Jugozapadni Texas, El Paso, Rio Grande del Norte!

Zmračilo se je že, ko smo prevozili široki most preko reke Mississippi in zdrknili v Ludvikovo mesto (St. Louis, Mo.). Prvikrat mi je bila dana prilika videti "očeta rek", najširšo reko, ki sem jo kdaj videl, a žal, da užitek ni bil tisti, ki bi ga imel, ako ne bi črna noč razgrnila svoj prt in pokrila vsa okolica v temno odejo. Odsev luči v tekoči vodi, dolgi mostovi in občutek, ki ga človek ima, ako se pelje visoko nad dobro materjo zemljo, mi je bilo edino znamenje, da smo prekoračili meje države Illinois. Prekoračili meje države Illinois. Prekoračili Mississippi in se bližali železniški postaji, kjer sem

se imel prenesti na drug vlak. Zunaj je padal dež in sneg.

Petnajst minut kasneje sem se vsedel na "Katy" in zapustila sva v tem stanju St. Louis. Ako bi bila "Katy" zalo dekle, bi skoro gotovo nje ne omenil; ker tako nazivajo Missouri, Kansas & Texas železniško družbo, katere vlak vozi dnevno (nočno) iz St. Louisa v Fort Worth, smem ime navesti mirne vesti. Razlike v vožnji ni, razen da je vlak opremljen z razkošnim počivalnim vozom, ki služi za zbirališče, počivalno sobo, čitalnico in pivnico onim potnikom, ki so kupili listke v spalnih vozovih. To je faktično salonska soba na kolesih, moderno opremljena z divani, naslanjači in tapetiranimi stojali in sedali. Pač nekaj novega

za potnika, ki je vaju voziti se in dremati v navadnih vozovih. Ob zvokih melodične godbe potom radia, čitajoč najnovejše mesečnike in interesantne revije, minevajo ure hitro ena za drugo. Sredi sobe se nahaja moderna bara ali bufej, ki pa ni nič preveč zaposlena z odjemalci. Vzrok temu sem kmalu odkril. Čaša piva 25 centov, žganje s sodo 50 centov. Zelodec je krullil, bilo je treba kupiti večerjo. \$1.25. Uro kasneje sem se premetaval v postelji spalnega voza in skušal rešiti zelo občuten problem: Kako kriti vse te stroške z mojo dnevnicco? Čim dalj sem računal, za več sem bil v rdečem. "Katy" pa je tulila in me vozila preko Missouri v Oklahomo.

(Dalje sledi.)

NA ZAPAD...

(Potopisne beležke — piše Paul Berger)

Kaj posebnega v Pueblu ni. Lastne dvorane ali narodnega doma nimajo. Sicer pa v Chicagu nismo prav nič na boljšem, akoravno nekateri hočejo dokazati, da je Chicago "središče slovenske kulture". Imamo sicer "domove" — Narodna dvorana, last hrvatskega podpornega društva "Bratsvo", ki ima poleg "Narodne dvorane" tudi v vsakim dnem več dolga; v So. Chicagu je "Hrvatski narodni dom", ki je sedaj last SNPJ, za katero ta "dom" tudi postaja od dne do dne težje breme, dvorana SNPJ, ki je pa last vseh članov SNPJ, in takozvani "Labor Center", ki je last JSZ in nekaterih drugih rojakov, ki pa je le za seje in manjše družabne sestanke. Imamo pa cerkev istega veroizpovedja kot v Pueblu; torej v tem oziru smo si popolnoma sorodni. Še nekaj sem pozabil: V "Slovenskem domu" sem opazil veliko in izredno široko baro, kakršne do sedaj še nisem opazil v nobeni slovenski naselbini.

Iz Puebla je naju pot peljala proti državi solčnih rož — Kansasu. Vožnja je bila zelo mučna in dolgočasna. Prava pustinja kolikor daleč je pogled nesel; pihal je zelo vroč veter in raznašal drobni prah. Koli-kor sem opazil pokopališč — so bila v resnici pokopališča in sicer taka, da ne bi maral biti tam pokopan. Vse rujavo in brez vsakega zelenja. Res prava žalost vse okrog.

Pridemo v Topeko, glavno mesto te "žalostne" države. Prav ničesar zanimivega. Edino, kar sem opazil in ne bom pozabil, je, da so številke na obcestnih tablicah v podobi solčnih rož, toda prave pristne solčne rože pa nisem opazil nikjer. Najbrže letos niso rastle, kar so ob zadnjih volitvah vse potrgali, predno so imele seme in jih razposlali onim, ki so volili za Landona; in zelo majhne vozove počestne električne železnice. So ravno tako tako veliki kot n. pr. oni v Dubrovniku. Kelikor sem videl, so bili prazni in še danes mi je ugan-ka, zakaj sploh "lazijo" po ulicah in delajo napotje avtomobilom.

Drugo večje mesto, katero naj omenim, je Kansas City, Kans., in ko zdrčimo preko mosta pa smo v državi mul, t. j. Kansas City, Mo. V državi Missouri je vse ceneje. Ker se mi je mudilo domov na Lawdale, sem se ustavljal le toliko, kolikor je bilo potreba.

V glavnem mestu države Missouri, Jefferson Cityju, sem prvič opazil, da imajo gostilne edino le za "gentlemen". Na vratih neke gostilne sem namreč opazil napis "Gentlemen on-ly", in ker sem bil radoveden, kaj bo, vstopim. Nič posebnega, navadni saloon. Na policah ob stenah je bilo vse polno steklenic raznega žganja in natakara ne pobira denarja, pač pa izroči račun in istega je treba plačati blagajniku. Najboljša pijača je poletje naj "gre na pot."

se mi najbolj dopadeta državi Washington in Oregon; država Nevada je pusta in dolgočasna pokrajina; zelo malo boljša je država Kansas. Od mest se mi najbolj dopadeta Salt Lake City, Utah, in Colorado Springs, Colo. Starokrajiskim mestom je najbolj podoben Seattle, Wash., in sicer Trstu. Kdor pa hoče videti in živeti v ljubljanski megli, naj gre v San Francisco, Cal.

Torej, s tem naj končam mojo "čvekarjo", pozdrav vsem rojakom, s katerimi sem prišel v dotiko, in upam, da se vidimo, "če ne tukaj, pa tam". Hvala vsem, ki so mi bili na uslugo v tem ali onem.

DOPISI ČLANSTVA

(Dalje iz 2. str.)

naše naselbine, predno bo tekoče leto končano. Kar se tiče dela, se ne moremo pohvaliti, kajti dela se le po dva dni v tednu. Ne vem, kaj mislijo naši premožni baroni. Navadno smo ob tem času vedno dobro delali, letos pa se napoveduje bolj piškavo novo leto. Mnogo se tudi sliši govoriti, kako slabo da bo leto 1938. Upajmo, da je to le strašilo.

Sedaj pa nekaj besedi glede našega društva. Na letni seji, ki se je vršila 19. decembra, je bil ponovno izvoljen vse stari društveni odbor in sicer: predsednik Louis Surla, box 177, podpredsednik Valentin Red-nak, box 168, tajnik Anton Menart, box 171, blagajnik William Kratožil, box 213, zapisnikar John Mlakar, box 68; zdravnika sta dr. Silver in dr. Long. To naj bo v vednost članom, ki se niso vdeležili seje.

Soglasno je bil sprejet tudi sklep, da se meseca avgusta vrši 30-letnica, odkar je bilo naše društvo št. 2 ustanovljeno. Ker ima na datum, ki se ga je izbralo za proslavo, biti seja naše Federacije, je bilo zaključeno, da naj bi naše društvo sodelovalo s Federacijo, prebiti od prireditve pa naj bi se sorazmerno razdelilo. Upam, da bo prihodnja seja Federacije o tem ukrepala in nam sporočila, ako je to zanjo zadovoljivo.

Glede točke v pravilih, ki se tiče članov, ki prestopijo iz mladinskega v odrasli oddelek, se tudi mi strinjamo s tem, kar je bilo poročano od društva št. 239 v North Braddock. Jaz priporočam, da bi se ta napaka čim prej odpravila, in videli boste, da bo to v pomoč pri agitaciji za nove člane.

Dovolj za danes. Srečno in veselo Novo leto vsem skupaj! Anton Menart, tajnik.

MALO IZ EUCLIDA, OHIO

Euclid, Ohio. — Člane društva "Priatelj", št. 215 SSPZ se opozarja, da se je prihodnja mesečna seja tega društva, katere se je imela vršiti v nedeljo dne 2. januarja, prelozila na soboto to je 8. januarja 1938. Vzrok je ta, ker je društvo sklenilo, da se priredi malo domače zabave po seji in društvo je mnenja, da je sobota bolj pripravna za take zabave kot pa nedelja.

Seja se prične točno ob 7.30 zvečer in se prosi člane, da to upoštevajo in da so na mestu o pravem času. Kakor hitro se seja konča, se prične zgoraj omenjena zabava za člane društva in njih prijatelje; postrežba in okrepčila bodo vsa pripravljena za vse navzoče. Oni, ki pa radi malo plešejo, se bodo pa lahko malo zavrteli ob zvokih primerne godbe. Sklep letne seje je tudi bil, da mora vsak član društva vzeti za pol dolarjev pivskih listkov, ker je po mojem skromnem mnenju popolnoma pravilno. Vsak član se mora zavedati, da društvo kot tako obstoji v korist vseh članov in je pravilno, da vsak žrtvuje malo vsoto za svoje društvo enkrat na leto.

In tudi drugi člani naše organizacije iz Clevelanda in okolice bi prosil, da nas pridejo malo obiskat. Društvo "Priatelj" bo tudi praznovalo 10-letnico svojega obstanka v letu 1938 in v počast tega bi se morali člani tega društva malo požuriti in dobiti toliko novih članov v letu 1938, da bi šlo 100 odstotkov več članov ob zaključku prihodnjega leta.

John J. Kikol, tajnik.

OD TEDNA DO TEDNA

(Dalje s 1. str.)

gredo mnenja o tem dnevu zelo narazen, si lahko mislimo. Nekateri menijo, da se je prvi človek rodil 1. 6984 pred našim štejetem, drugi 1. 3483 pred našim štejetem. Pravoslavna cerkev je dolgo časa računala s tako dobo, ki se je začela 1. sept. 5509 pred našim štejetem. V Rusiji je Peter Veliki to časovno štetje odpravil 1. jan. 1700. Židje živijo danes, kakor znano na podoben način v letu 6597, kajti po njihovem mnenju je Bog ustvaril človeka 7. oktobra 3761 pred Kristusovim rojstvom.

Muslimani so si vzeli za podlago Mohamedov beg (hedžro) iz Meke v Medino, ki se je zgodil 16. julija 622. S tem dnevom se začena njih štetje, ki so ga pa uvedli seveda dolgo po Mohamedovi smrti, namreč šele pod njegovim drugim naslednikom, kalifom Omerjem.

Sploh bi bilo zelo težko odgovoriti na vprašanje, kolikokrat se je svetovna zgodovina že začela s "1. letom". Samo v Indiji je v navadi preko 20 različnih časovnih štetij. Evropa si ni popolnoma edina. Med francosko revolucijo so proglasili 22. september 1792, dan, ko so oklicali republiko, za prvi dan v novi svetovni zgodovini. To štetje je izginito, ko je Napoleon prišel na krmilo in se oklical za cesarja. Fašistični "pohod na Rim" 28. oktobra 1922 naj bi bil tudi začetek novega štetja. Zedinjene države imajo svoje posebno štetje, ki temelji na proglasitvi neodvisnosti izpod angleške krone. V smislu tega štetja, ki se ga rabi le v državnih listinah in važnih legalnih dokumentih, se nahajamo danes v 162. letu.

Pregled ekonomskih in političnih dogodkov v Ameriki

(Dalje s 1. str.)

Teptanje civilnih svobodščin v industrijskih bojih ni sicer v mnogih delih Zed. držav nič novega, ampak izredno flagranten primer nudi Jersey City v državi New Jersey, kjer je na krmilu notorično koruptna politična mašina, kateri načeljuje "boss" Frank Hague, ki je tudi župan v mestu. Tamkajšnja policija je proti CIO organizatorjem napovedala odprto vojno. Nedavno je bilo sedem organizatorjev aretiranih in obsojena globe in deset dni zapore, ker so na ulici delili unijsko literaturo. Zanimano je jim je bila pravica do porotne obravnave in predno je obramba pred višjo sodno instanco mogla to pravico izposlovati, so obtoženci zapor že prestali. Ko je v situacijo posegla Ameriška zveza za civilne svobodščine in je Hague-a ožigosal celb konservativni časnikar Walter Lippman, je notorični politični boss prišel na dan z bombastičnim apelom na vigilantne kroge, da se pridružijo njegovemu boju, da se mesto očisti "brezpostavnih elementov."

Obtožba izsiljevanja je bila pretekli teden naperjena od velike okrajne porote proti štirim unijskim uradnikom v Clevelandu. Specifično se jih dolži, da so od kontraktorjev zahtevali \$4.8000 podkupnine, v nasprotju s slučajem pa so grozili ustavitvijo dela. Vsi obtoženi so uradniki gradbenih unij, ki so

včlanjene v Ameriški delavski federaciji.

Senator George Norris, veteranski progresivec iz Nebraske, je prošli teden izjavil, da si veliki utifitetni interesi in večina časopisov na vse kriplje prizadeva, da bi predsednika Roosevelta pregovorila k spremembi ekonomskih smernic. Ako se s tem ne preneha, bo Roosevelt prisiljen tretjič kandidirati, ako bo hotel izvesti svoj program, je izjavil Norris, in da kar se njega tiče, ga je pripravljen podpirati do skrajnosti. Administracija je te dni objavila številke, s katerimi zavrača propagando bizniških krogov, da so za depresijo odgovorne new-delske reforme. Da Roosevelt še ni pripravljen kapitulirati pred burbonci, se da sklepati tudi iz tega, ker je v zadnjem času imel zaupen sestanek z vodilnimi progresivci obeh strank v senatu, kakor tudi z večimi člani njegovega nje govega "možganskega trusta".

Bivši državni tajnik Stimson je odločno nastopil proti gibanju za dodatek k ustavi, glasom katerega bi Zed. države ne mogle napovedati vojne brez ljudskega referenduma. Izjavil je, da vpriso kaotičnih razmer, ki vladajo v mednarodnih odnosjih, bi tak korak v sedanjem času docela ubil vpliv Zed. države pred svetom, kar bi pomenilo napeljevanje vode na mlin militaristov doma in v inozemstvu.

RANE SVETOVNE VOJNE

Ob priliki obletnice, ko se je sklenilo premirje, je hotel neki pariški časnikar ugotoviti, katere vojne rane so v Parizu še vidne.

Pariz je, kakor znano, precej trpel zavoljo strelom nemške "Debele Berte".

Med tem, ko so na severnem Francoskem izginile cele vasi in jih nišo več obnovili, je v Parizu le še razmeroma malo sledov svetovne vojne.

Na Madelajni je baš vedno neki kip sv. Marka brez glave, rudarska akademija ima še nekoliko razbito pročelje in prav tako je z nekim vogalom vojne ga ministrstva in z enim vogalom banke Credit Lyonnais. Na vsa ta mesta so postavili majhne spominske table, za katere se danes nihče ne zanima.

Nasprotno pa je videti še danes v Rue Royale, poleg slovitega lokala Chez Maxims, mobilizacijski razglas iz avgusta leta 1914, pod steklom in v okviru. Treba pa je pripomniti, da je ta razglas zavaroval šele ameriški Rdeči križ 1. 1919, ki je bil tedaj nameščen v tem poslojpu.

Ljudje so mnogokrat sposobni večjih stvari kot pa jih izvršijo. Poslani so na svet z nakaznicami, katere le redkokdaj do kraja izrabijo. — Walpole.

August Kollander

6419 ST. CLAIR AVENUE
v Slovenskem Nar. Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POSILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI JE

ENAKOPRAVNOST

Naročnina za celo leto izven Clevelanda je samo \$4.50.

Društvom in posameznikom se priporočamo za tiskovine.

Unijsko delo—zmerne cene

6231 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio

DO YOU KNOW THAT - SSPZ HAS FIVE MODERN PLANS OF LIFE INSURANCE?

PROGRESS

"NAPREDEK"

Fraternalism in Action The SSPZ paid to its members \$4,000,000 in benefits since organization.

» FROM THE DIRECTOR'S DESK «

By Michael Vrhovnik

NATIONAL BOWLING TOURNAMENT TO BE HELD IN MILWAUKEE, MARCH 19, 1938

Although, unofficially, it has been known for sometime that our first SSPZ NATIONAL BOWLING TOURNAMENT will be held in Milwaukee, Wisconsin, it was not until this issue of the "Napredok" that we were ready to announce the proposed rules, which, except for a few possible minor changes which might be made between now and the coming Supreme Board meeting, will govern the play in the tournament.

Milwaukee, always a center for our major bowling attractions and where many of the leading bowlers in the country got their start, is the logical site for our opening National Tournament. Lodge No. 24, more familiarly known as "Balkanites" and one of our most active Slovene-speaking lodges, will have complete charge of all local preparations and management. The details, pertaining to reservations, meals, transportation, social affairs, etc., will be made known by the Publicity Committee from week to week and stronger and stronger as the day of the BIG EVENT draws nearer. So, let's all give the "Balkanites" a chance to make this new event a grand success by lending them our loyal support and wholehearted cooperation. Entry blanks will be mailed to all English-speaking lodges and to as many Slovene-speaking lodges as wish to enter teams or individual contestants in the tournament. More on this later. Suggestions are welcome!

RULES FOR THE 1938 SSPZ NATIONAL BOWLING TOURNAMENT

Name - Time Place

Rule 1.—This tournament shall be known as the "S. S. P. Z. NATIONAL BOWLING TOURNAMENT," and shall be held in Milwaukee, Wisconsin, on Saturday, March 19, 1938.

Events

Rule 2.—The game to be played in this tournament shall be the American Game of Ten Pins, and the events shall consist of a Five-man Team contest, a Two-man Team contest and an Individual contest for the men, and a Two-woman Team contest and an Individual contest for the women.

Rule 3.—Three consecutive games shall be played by each entry, and the total pins shall decide the winners. The first place winner in each event shall be declared the SSPZ National Champion and shall hold such title until the next National Tournament.

Eligibility Rules

Rule 4.—Any member in goodstanding, admitted into the Society on or before January 1, 1938, shall be eligible.

Rule 5.—Members of bowling teams must belong to the Lodge, they will represent, prior to January 1, 1938.

Entries and Fees

Rule 6.—Lodges shall be limited to 2 five-man teams, 2 two-man teams, 4 individual man contestants, 2 two-woman teams and 4 individual woman contestants.

Rule 7.—Each Five-man Team shall be allowed two substitutes and each Two-man (or woman) team shall be allowed one.

Rule 8.—A Five-man Team may bowl with four members, the BLIND to constitute 125 pins. A Lodge cannot be represented by more than one incomplete team.

Rule 9.—The entry fee shall be five dollars (\$5.00) per Five-man Team, two dollars (\$2.00) per Two-man (or woman) Team and one dollar (\$1.00) per Individual contestant.

Rule 10.—All entries and fees shall be mailed or delivered to the Secretary of the National Athletic Board on or before February 19, 1938. After entries have been received and filed, fees shall not be refunded.

Tie Scores - How Decided

Rule 11.—In case of a tie for the championship in any event, the teams or individuals so tied, shall play off the tie during the tournament. Three games shall be played in deciding all ties.

Rule 12.—The team or individual making the greatest number of pins in playing off such tie, shall be entitled to the championship and the first prizes allowed for such event. The team or individual making the next greatest number of pins in playing off such tie, shall be entitled to the runners-up honors and prizes.

Rule 13.—Any and all ties, other than for the championship and first place prizes, shall be decided in the manner determined by the teams or individuals tied during the tournament.

Prize Awards

Rule 14.—A trophy shall be awarded to the team and individual champion in each event.

Rule 15.—Cash prizes shall be derived from entry fees and voluntary contributions from any and all other sources (Lodges, members, etc.).

Rule 16.—Cash prizes shall be awarded in the following manner:—

(a) FIVE-MAN TEAM EVENT:

- 1st—Team bowling highest total 3 games.....40%
2nd—Team bowling second highest total 3 games.....30%
3rd—Team bowling third highest total 3 games.....20%
4th—Team bowling highest single game.....10%

(b) TWO-MAN (or Woman) TEAM EVENT:

- 1st—Team bowling highest total 3 games.....40%
2nd—Team bowling second highest total 3 games.....30%
3rd—Team bowling third highest total 3 games.....20%
4th—Team bowling highest single game.....10%

(c) INDIVIDUAL (Man or Woman) EVENT:

- 1st—Individual bowling highest total 3 games.....40%
2nd—Individual bowling second highest total 3 games.....30%
3rd—Individual bowling third highest total 3 games.....20%
4th—Individual bowling highest single game.....10%

Rule 17.—All prizes, other than trophies and cash, shall be

M. Vrhovnik

Spartanology

By MOE

Every December brings around the annual meeting which consists of electing new officers for the coming year. This year quite a number of members attended but still there was room for plenty more. The newly elected officers are as follows: Vatro Grill, president; Stan Zagar, vice-president; Charles Koman, secretary-treasurer and Joyce Gorshe, recording secretary. Many other people were elected for other duties but I will not mention their names. Many important matters were discussed and we sure had a lively discussion. After the meeting Rudy Lisch and Frank Ilic took pictures of the crowd. Sandwiches and coffee were served and dancing followed. I am sure a good time was had by all.

And now for a bit of news from here, there and everywhere.

Did Frank Ilic alias Ker Williams blush when he opened his gift. So would you or maybe you would just get red behind the ears for it was a baby's nipple. Save it Ken, it might come in handy some day.

Joyce Gorshe all excited, exclaiming: "Was I embarrassed when they came. I was still in my p. j.'s and bathrobe and I looked a sight." By "they" I mean none other than Pete Elish (her heart throb) and Mr. and Mrs. Sirca from Pennsy.

Tony Stritof enjoying himself immensely but it seems that some girl wouldn't give him her phone number. By the way Tony, did you have a good time with "Lila" at that Christmas Party?

Hooray the circus is in town! I sure have some swell trapeze performers in the Spartan bunch such as Bob and Myra Matetich, Chuck Koman and a few others.

Why is Blossom Konestabo peevish at Chuck Koman? Oh, oh, Chuckie must have been a bad boy. But then one of the Alberg twins seemed to be doing alright in her presence.

Are Dot Mocnik and "Lefty" from Bridgeville, Pa., that way about each other? "You want to know?" Then ask Dot. She'll tell you.

Bill Schlarb is actually learning how to swing "it." Yes sir, he sure can go to town with Myra. By the way Bill has learned that "there is no Santa Claus."

Julie Zdesar and her "b. f." are still truckin' away together at the SNH. But they also enjoy holding hands in show. Don't you Julie?

L. B. was "dead to the world" on Christmas eve at the M. S. Club. Helen Budan displaying a beautiful watch which she received as a gift from her one and only.

Another person who can't take it is Johnny Lekan. Guess two whole days and two nites in a row are too much for Johnny.

Sophie Ponikvar and that Kingzett fellow are seen quite often together.

I hear Dot Lucia has her heart set on "baby face" Zorc. But Stokel seems to be the one who is that way about Dot.

Who was the fellow who took four girls home? We wonder why he did not come back to escort some more girls home.

Well folks "nuff" was said so may I remind you to reserve Jan. 16th for the first Spartan meeting of the year 1938. And I wish to extend my heartiest greetings to you all for a very happy and prosperous New Year.

CELEBRATE TENTH ANNIVERSARY

Cleveland, O. — The Inter-Lodge League will celebrate its tenth anniversary with an elaborate dance at the St. Clair National Home, Saturday, January 15. Gene Beecher's nationally known radio orchestra will play for dancers. This is easily the best band ever to play at an affair at the St. Clair National Home. Admission to the dance will be 40 cents. Tickets may be purchased at Makovec's in the St. Clair National Home.

The Spartans are members of the Inter-Lodge since its inception. Besides the national band of the "maestro of the middle-west" the League is planning many other outstanding features which will be announced shortly.

VERY LIKELY

"Are you secretly married to her?" "No, she knows it."

Boss—Alford, I hope that you try to save half of what you earn. Alford—I don't make that much, sir.

awarded in the manner determined by the Secretary of the National Athletic Board.

Miscellaneous

Rule 18.—A minimum of six entries shall be required to complete an event. If less than the required number are received, the event shall be scratched.

Rule 19.—The tournament schedule shall be prepared by the Secretary of the N. A. B. and published in the Official Organ of the Society not later than 10 days before the opening date of the tournament.

Rule 20.—Unless otherwise provided in these rules, all games shall be played under the playing rules of the game of American Ten Pins, as adopted by the American Bowling Congress.

Michael Vrhovnik, Secretary N. A. B.

Understanding Ruins

By ANNE GACNIK

It seems that children in school dislike studying about ruins such as the Parthenon and the Acropolis, and yet, when they are older and they travel to the far corners of the earth, some strange power draws them to these same age-old ruins that they had studied about years ago.

When discussing ruins with other people, they are apt to make inferior remarks about them, but deep down in their hearts they have a strange feeling that they alone cannot identify; a feeling, perhaps, of wonder and awe, perhaps of comfort, that they had seen and felt the atmosphere of the past.

There seems to be a predominating atmosphere of peacefulness and quietude. One can imagine that the souls of those who had inhabited the spot, when a bygone civilization was in its prime, are still lingering and resting midst the strange beauty.

St. Joseph's Chapel, Glastonbury Abbey, England is one of the most beautiful and peaceful-looking ruins.

The only place I've ever seen a ruin that was very old was in a picture, but by the feeling I get just by looking at the picture of one, makes me understand why people visit them.

When I look at the picture of St. Joseph's Chapel ruins, I think of the monks who prayed in the dim-lit church patiently and silently for hours at a time; the many mothers who would come in silently at dusk and offer a prayer to the Lord for a loved one; happy ones entering to give thanks for their happiness.

The Lord still lingers over the ruins; that's why I say that the ruins are "understanding."

When one enters a ruin, it seems that he is able to think more clearly. It seems that the everlasting burden of trouble is lifted from the shoulders of those who linger amidst the age-old ruins for a few minutes of their lives.

It is my wish to live near a ruin like the St. Joseph's Chapel in England because I can look forward to spending a few minutes every day within it, and then my troubles will too be lifted from my shoulders when I have more serious ones to worry about. Most of all, I am looking forward to thinking them out in the presence of the souls of departed wise men.

STRANGER THAN MAN

The male Gaff-Topsail, or four-whiskered sea cat, carries eggs in his mouth until they hatch. During this period of egg gargling he goes without food.

If you're bald and would like to have the mice in your home match you, feed them wheat mixed with thallium. Their youngsters will be born hairless.

The Marbled Murrelets are among the commonest birds along the shores of southeastern Alaska—yet their nests and eggs never have been found.

The Remora, "tramp of the seas," irritates a large fish by closing its gills and striking with its tail. It attaches itself by suction disks, and forces its host to transport it in search of food. After a killing, the Remora helps himself and returns to his host for transportation.

The Tapir, which inhabits Central and South America and the Malay Islands is the only animal that has remained unchanged through processes of evolution. All other animals down through the ages have developed from lower to higher forms of wild life by evolutionary means.

There is none so foolish as the Wild Turkey of Mexico, which, perched in a tree, watches coyotes running round and round the tree until he drops dizzily to the ground, becoming an easy victim to the patient marauders.

—This Week

Indianapolis News

INDIANAPOLIS, Ind. — The Christmas party given by Lodge 22 on Dec. 21 for the Vrtec members, their parents and friends was a successful affair.

This social gathering was attended by a large group of youngsters and by quite a few adults. Mr. Znidarsic gave an interesting talk concerning the policies of the lodge, and the parents responded by entering a few children in the Vrtec section.

Santa Claus, minus his sleigh and cheerfully reindeers visited the hall and cheerfully distributed candy to the happy and smiling children. Games were played in which prizes were awarded. Leo Robas the fourteen-year-old virtuoso rendered several accordion solos which were heartily appreciated by the attentive audience. Refreshments were served free to each and every person present.

After games terminated the people danced polkas and modern dances to the tunes of the Syncopating Trio, composed of Tony "Frosty" Qualiza, Albert Qualitza and John Monfreda.

After the festivities had ceased everyone left the hall in a hilarious and mirthful mood.

And now for some gossip: Which new member did quite alright by herself? Just ask Frank "Zaitz" Mivec or Johnny Praportnik about it.

And we would like to know why a certain young miss who is a member of the Hoosier Pals, sat in the corner all afternoon. But of course I don't blame her at all. She was being entertained by two very interesting young gentlemen. Don't you think so, Dot?

And who was the young lady in gray and dubonnet who doped and made merry to the rhythm of the Syncopating Trio? Oh, Boy, can they swing it!

A Loyal SSPZ Member

At the Spartan Annual Meeting

WITH DROOP AND DOPE

CLEVELAND, O. — What a meeting, what a time, and what a crowd. If you weren't there, believe us, you surely missed the time of your life. Was everybody happy—nothing but.

The bartenders were kept busy every minute and the music kept on continuously, everything from the polka to the big apple. Here are a few happenings that caught our ever-watchful eyes.

The young lady (?) who must have thought she was a female Tarzan swinging from the rings.

Ken Williams with that certain gleam in his eye which he didn't get from eating ice cream sundaes.

"Uncle Charlie" leading the gang in a songfest, then suddenly disappearing.

Gigolo Joe going back on his word and trying to make up to Blossom. Just wasting your time Joe.

Bill Schlarb going to town with all the girls. On the dance floor, of course. Stan Stokel busy behind the bar, but not busy enough not to notice that cute Dorothy Lucia.

Joyce Gorshe looking just too stunning in her rose colored chiffon.

That certain Allen being there too but not surprising us. After all Josephine was there.

"Dot" Mocnik doing the big apple.

Our visitors from Pa. seeming to enjoy themselves (we hope).

A Night With the Utopians

CLEVELAND—Collinwood, O. — The Utopians' Tenth Anniversary Dance will go down in their history as one of their greatest successes as a social activity and also will be an opening for a prosperous year.

The entertainment committee has a great surprise in store for each and every comer—not mentioning the dress hall and stage are receiving.

While the snow flurries silently and swiftly without, the Utopians and friends within will be enchanted by the specially-decorated hall and the melodious music of Johnny Pecon and his boys.

This will take place at the Slovene Workmen's Home on Waterloo road on Sat., January 1st, for a small fee of 35c.

Let's see that merry-making gang from Pennsy, and how about a visit from some of the well known of Chicago, the Spartans.

So come members and friends and help us make this a real SSPZ New Year's Day.

Elsie Pucel, Sec'y

Suitor—I've come to you sir, to ask for your daughter's hand. Her Father—Tell me, when were you first struck by her?

Suitor—But, sir, we've not quarreled so far.

DISTINCTION

"What model is your car?" "It's not a model; it's a horrible example."

As I See It

By PETE ELISH

OUR INFINITE UNIVERSE

According to an American writer, all of the people in the world, including Hitler and his buddy Mussolini, could be put together standing in a one mile cube on the apex of a cliff in the Grand Canyon, and if a stray dog would happen to amble by, and out of sheer curiosity rub his nose at one end of the perfectly balanced cube, after a few centuries only a little mound would mark the remains of the once great civilization... and the winds would continue to blow, and the rains, and the sleets would continue to fall, day would still turn to night, the sun and the moon would continue to shine... only there would be a continuous silence, always, infinitely.

The thoughts are appalling that all the work of centuries could thus be obliterated, but it is a vivid portrayal of the littleness and unimportance of the mortal man.

Certainly, to the Universe we are insignificant, and if the natural laws that surround us would for some unknown reason fail to function, in the twinkling of an eye-lash the whole earth could be destroyed. Inside of the fiery sun the earth would feel as large and as comfortable as an apple would be if pitted against the earth.

And to reach some of the planets in the universe it would take about 100 million light-years. Light years are computed at the rate of travel of light per second, which is about 160,000 miles per second, so if you want to run into figures start figuring the mileage of a 100 million light-year at the rate of 160,000 miles per second.

Or figure it this way: If you were on one of the distant planets, and if by some sort of an instrument you were able to see the doings on earth instead of seeing mills, skyscrapers, automobiles, and other such sights, you would in all probability see Alley Oops and his dinosaurs, mammoths and other nice little animals. It would take that long for light to travel to you, and if that instrument would still be in use about another 100 million light-years your descendants could see the present world.

I'll bet two to one that they would rather see the view that their forefathers saw. At least, smoke wouldn't get in their eyes.

If anybody ever tries to feel important around you, or if your best boy friend or girl friend gives you the air tell them that they are only about 1/2,000,000,000 of the world which includes some of my best friends and otherwise.

From Spartanville

By ANN OPEKA

I want to give a brief outline of Spartans' annual meeting so that the few members who were absent may know what a wonderful time they missed. I think that our December meeting was the most interesting, best attended, and most lively meeting during 1937.

At 3:30 p. m. on Dec. 19, 1937 our president called the meeting to order. Within fifteen minutes the room was almost filled to capacity. Many important subjects were discussed and settled. All the officers and committees gave a report on their work during the past year which was very satisfactory. Election of officers for the ensuing year took place that day.

Here are the results: Vatro J. Grill, president; Stanley Zagar, vice-president; Charles Koman, 6304 St. Clair avenue, secretary-treasurer; Joyce E. Gorshe, recording secretary; board of trustees: Anthony Bolka, Antonia Zagar, Ann Opeka; representative of stockholders meeting of SNH: Vera Cankonder.

At the end of the meeting producer Rudy Lisch and director Frank Ilic propped up their cameras and lights and took movies of the officers and members present. Everyone wanted to look his best, (you can never tell when a movie scout will be around) donning their Sunday smile and posing like a Clark Gable or a Joan Crawford. It was just loads of fun!

Then there was a mad rush for those delicious hot pork sandwiches and coffee that were prepared by the girls. After the lunch we exchanged ten cent Christmas gifts which included everything from horns to dolls.

And now for a polka. We danced and danced until we couldn't dance anymore. Of course, we had that famous "broom dance" which really gets everybody peppy and acquainted. Then we all formed a circle with Charlie and his accordion in the center sang Slovene folk songs.

It seems to me that words are failing me in giving you a vivid picture of this happy-go-lucky Spartan crowd, but nevertheless, if you did not attend this meeting you missed a grand and glorious time. Everyone is invited to attend the January meeting when we'll renew our happy days!!

Tony and Frances Sirca and Pete Elish, Challengers from Strabane, Pa., surprised us when they walked into the room during our meeting. Come again when you can stay longer.

Tony Stritof and Matt Debevec certainly enjoyed themselves. And can they "trunk" and sing "I Want to Go to Chicago Town." Yowsah! "Dimples" can be the life of the party!

That dreamy look in Rose Lekan's eyes and that revengeful look in Blossom Konestabo's eyes were all meant for the same person. Real competition. Oh! By the way! Was Dorothy Mocnik ever feeling happy that evening?

She was having some real honest-to-goodness fun.

EVENING STARS

EVENING STARS COMING BACK TO LIFE

WHITE VALLEY, Pa. — The Evening Stars' last meeting for 1937 had almost a 100 per cent attendance.

Officers elected for 1938 are as follows:

Frank Yelowchan, president; Jennie Lavrich, vice-president; Francis Primozic, secretary; Teene Previc, recording secretary and Elisis Noca, treasurer. Also, at this meeting was elected an entertainment committee composed of the following: Palmiro Frescura, Frank Sencur, Frank Lavrich, Quinto Aleyetti and Olga Noca. The committee appointed Frank Lavrich as its chairman who called the first meeting to order Dec. 19 at the home of Quinto Oleyetti. The plans prepared at this meeting are as follows:

A party to be held on the evening of January 9 at White Valley Hall.

Members wishing to donate any prizes for the party do so by giving them to chairman Frank Lavrich. A Valentine dance also is planned at which we are going to give away a radio. Come to our next meeting and get all the details.

Don't forget the party. Tell all your friends—come one, come all.

Members please try and cooperate with this committee and help them make this a success. Don't forget your donation and the party.

Olga Noca

2nd ANNIVERSARY OF VRTEC NO. 103

EXPORT, Pa. — Members of Vrtec 103 SSPZ of White Valley, Penna., are celebrating their 2nd anniversary on January 16, 1938. The program will begin with Slovene singing followed by a dialogue, then dance music will be furnished for the rest of the evening. The program begins at 6:30 p. m. held at the White Valley Hall. We wish Mr. Grill would pay us a visit and bring his Cleveland friends along.

Julia Kosmach, sec'y Vrtec 103

SPARTAN JRS. MEETING

CLEVELAND, O. — Spartan Jrs. Vrtec No. 5 will hold a special meeting on Sunday, Jan. 2nd at 2:00 p. m. at the regular meeting hall No. 1 in the annex. All members are urged to attend this meeting. Parts for the St. Valentine's Day Party play will be given out and lessons in social dancing will begin.

Administrator

You should have heard Frank Ilic trying to persuade Marie Mergles to believe that love is a funny feeling. More power to you, Ken!

Utopians are celebrating their 10th Anniversary with a dance on Jan. 1, 1938. Everyone is cordially invited. Congratulations and may you have overwhelming success in all your future endeavors.

